

DICTATS SUPERIOR

11

Keops

El faraó, el diví, el temible, va seure al seu tron, situat al balcó de l'alcova que dominava els jardins exuberants del seu palau, envoltat d'un grup de parents pròxims, entre els quals hi havia els seus fills. La vora daurada de la seua túnica de seda lluia sota els rajos d'un sol que declinava. Mirava complagut els seus fills, però també, de tant en tant, deixava que la seua mirada passejara per la carena, més enllà de les palmeres i els altres arbres, o es girava a la dreta per observar el turó etern des d'on l'esfinx veia eixir el sol, i a l'interior del qual reposaven els cossos dels seus pares i els seus avis. Sobre la superfície del tossal formiguejaven centenars de milers de persones; estaven excavant els fonaments de la piràmide del faraó, que volia que fóra un monument capaç de resistir l'embat dels segles.

Font: Naguib Mahfuz, *La maledicció de Ra*, Bromera, Alzira, 2002 (traducció d'Isaïes Minetto/Josep Franco) (adaptació); p. 5

Nombre de mots: 149

Observacions: fragment descriptiu de text narratiu; dificultat sobretot amb el lèxic, les sibilants, les bes i ves i els accents i les dièresis